

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10CoCsp/11/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121201576
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Kohút
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:6121201576.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Kohúta a sudcov JUDr. Jozefa Angeloviča a JUDr. Mareka Košča, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava – mestská časť Ružinov, IČO: 35 724 803, zastúpeného: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava – mestská časť Ružinov, IČO: 53 255 739, proti žalovaným: 1/ A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. XXX/XXX, XXX XX D. E. F., 2/ G. B., nar. X.XX.XXXX, bytom C. XXX/XXX, XXX XX D. E. F., zastúpeným JUDr. Vlastou Pastorkovou, advokátkou, so sídlom Strojárska 3998, 069 01 Snina, IČO: 51339820, o zaplatenie 17.133,- eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného v 2. rade proti rozsudku Okresného súdu Humenné, č. k. 12Csp/55/2021-186 zo dňa 24.2.2022, takto

rozhodol:

Ruší rozsudok vo výroku IV. o uložení povinnosti žalovanému v 2. rade plniť žalobcovi a vo výroku VIII. o náhrade trov konania vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným v 2. rade a v rozsahu zrušenia vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie takto rozhodol cit.: „I. Súd konanie voči žalovanému v 1. rade nad sumu 2.707,41 eur s príslušenstvom zastavuje. II. Súd žalobu voči žalovanému v 1. rade o zaplatenie sumy 2.707,41 eur s príslušenstvom zamietá. III. Súd konanie voči žalovanému v 2. rade nad sumu 14.425,59 eur s príslušenstvom zastavuje. IV. Žalovaný v 2. rade je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 10.489,35 eur spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 10.489,35 eur od 13.12.2020 do zaplatenia v lehote 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. V. Súd žalobu voči žalovanému v 2. rade o zaplatenie sumy nad 10.489,35 eur do 14.425,49 eur s príslušenstvom zamietá. VI. Súd zamietá žalobu voči žalovanému v 2. rade na zaplatenie 5% úroku z omeškania ročne zo sumy 10.489,35 eur od 24.03.2020 do 13.12.2020. VII. Súd priznáva žalovanému v 1. rade vo vzťahu k žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100%, s tým, že o výške trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku. VIII. Súd priznáva žalobcovi vo vzťahu k žalovanému v 2. rade náhradu trov konania v rozsahu 22,4%, s tým, že o výške trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku.“

2. Vychádzal zo zistenia, že z obsahu Zmluvy o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/XX zo dňa 24.3.2020 a prílohy k tejto zmluve vyplýva, že na základe predmetnej zmluvy postupca Slovenská sporiteľňa a. s., H., postúpila žalobcovi pohľadávku vo vzťahu, RPMN žalovaným vyplývajúcu zo úverovej zmluvy zo dňa 23.11.2016. Z obsahu Zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 23.11.2016 vyplýva, že predmetnou zmluvou Slovenská sporiteľňa a. s. poskytla G. B. úver vo výške 14.000,- eur, ktorý sa dlžníčka zaviazala splácať mesačnými splátkami po 224,45 eur vždy k 22. dňu v mesiaci, pričom prvá splátka bola splatná dňa 22.1.2017. Konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na deň 22.12.2024, RPMN bola dohodnutá vo výške 11,94 %, úrok vo výške 9,90 % ročne. Z obsahu listu pôvodného veriteľa zo dňa 30.10.2019 vyplýva, že predmetným listom boli žalovaní vyzvaní, aby zaplatili žalobcovi dlžnú sumu vo výške 4.813,90 eur do 15 dní od doručenia výzvy. Zároveň boli poučení o možnosti

vyhlásenia mimoriadnej splatnosti. Žalobca predložil súdu ako dôkaz Výpis z Poštovej knihy o odolaní tejto výzvy žalovaným. Z obsahu listu pôvodného veriteľa zo dňa 16.12.2019 vyplýva, že predmetným listom boli žalovaní vyzvaní, aby zaplatili žalobcovi dlžnú sumu vo výške 16.444,06 eur na účet žalobcu. Zároveň boli poučení o možnosti oprávnenia postúpenia pohľadávky. Listom zo dňa 2.12.2019 pôvodný veriteľ oznámil žalovaným v 1. a 2. rade vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru ku dňu 1.12.2019 a zároveň ich vyzval na zaplatenie dlžnej sumy vo výške 16.444,06 eur v lehote 15 dní. Žalovaní v 1. a 2. rade prevzali toto oznámenie dňa 20.12.2019 (doručenky na č.l. 143 a č.l.144 spisu I. XX). Z obsahu listu pôvodného veriteľa zo dňa 31.3.2020 vyplýva, že predmetným listom pôvodný veriteľ oznámil žalovaným, že svoju pohľadávku postúpil na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 24.3.2020 spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o. Z obsahu uznesenia Okresného súdu Humenné sp. zn. 10D/461/2017, Dnot 214/2017 zo dňa 21.2.2018 vyplýva, že predmetným uznesením Okresný súd Humenné prejednal dedičstvo po neb. G. B., J. H., zomrelej dňa XX.X.XXXX, matke žalovaných, s tým, že všeobecná hodnota majetku poručiťky bola určená vo výške 13.524,30 eur, dlhy poručiťky predstavovali sumu 5.803,34 eur a čistá hodnota dedičstva predstavovala sumu 7.720,96 eur. Z obsahu uznesenia vyplýva, že žalovaný v 1. rade A. B. nadobudol ako dedič polovicu z aktív, t. j. zo sumy 2.715,93 eur, zo sumy 678,03 eur, zo sumy 880,34 eur, teda spolu sumu 2.137,15 eur (aktíva spolu predstavovali 4.274,30 eur). Na druhej strane však žalovanému v 1. rade pripadli záväzky vo celkovej výške 5.803,34 eur (náklady na pohreb, pohľadávka veriteľa Slovenskej sporiteľne). Z obsahu uznesenia vyplýva, že žalovaný v 2. rade ako dedič nadobudol taktiež polovicu z aktív vo výške 2.137,15 eur a k tomu nadobudol aj podiel 1-iny k rodinnému domu vo výške 9.250,- eur, čo spolu predstavuje sumu 11.387,15 eur.

3. V predmetnej veci sa žalobca pôvodne domáhal na žalovaných v 1. a 2. rade zaplatenie sumy 17.133,- eur s príslušenstvom, a to spoločne a nerozdielne. Počas konania žalobca podaním doručeným súdu dňa 26.11.2021 upresnil svoj žalobný návrh tak, že sa domáhal na žalovanom v 1. rade zaplatenia sumy 2.707,- eur s príslušenstvom a na žalovanom v 2. rade zaplatenia sumy 14.425,59 eur s príslušenstvom. Zástupkyňa žalovaných na pojednávaní dňa 3.2.2022 súhlasila s čiastočným späťvzatím žaloby. Preto súd v zmysle § 145 ods. 2 CSP konanie voči žalovanému v 1. rade nad sumu 2.707,- eur zastavil a zároveň zastavil aj konanie voči žalovanému v 2. rade nad sumu 14.425,99 eur.

4. V prejednávanej veci bolo nespornou skutočnosťou, že dňa 23.11.2016 bola uzavretá zmluva na základe ktorej Slovenská sporiteľňa a. s. poskytla G. B., t. j. právnej predchodkyňi žalovaných, úver vo výške 14.000,- eur, ktorý sa dlžníčka zaviazala splácať mesačnými splátkami po 224,45 eur vždy k 22. dňu v mesiaci, pričom prvá splátka bola splatná dňa 22.1.2017. Konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na deň 22.12.2024, RPMN bola dohodnutá vo výške 11,94 %, úrok vo výške 9,90 % ročne. Predmetnú zmluvu je potrebné považovať za zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z. z. a zároveň ako spotrebiteľskú zmluvu, pretože veriteľ Slovenská sporiteľňa a. s. konala v rámci svojej podnikateľskej činnosti a právna predchodkyňa žalovaných bola fyzickou osobou. Počas úverového vzťahu dlžníčka G. B. zomrela dňa XX.X.XXXX, pričom dedičstvo po nej bolo prejednané uznesením Okresného súdu Humenné sp. zn. 10D/461/2017, Dnot 214/2017 zo dňa 21.2.2018 s tým, že dedičmi boli žalovaní v 1. a 2. rade.

5. Žalovaní namietali aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu s poukázaním na skutočnosť, že v danej veci nebol dodržaný postup v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Zároveň namietali vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru a taktiež vzniesli aj námietku premlčania nároku žalobcu. Žalobca v konaní predložil list pôvodného veriteľa Slovenskej sporiteľne a. s. zo dňa 30.10.2019, ktorým boli žalovaní vyzvaní, aby zaplatili veriteľovi dlžnú sumu vo výške 4.813,90 eur do 15 dní od doručenia výzvy. Zároveň boli poučení o možnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti. Žalobca zároveň predložil súdu aj dôkaz Výpis z Poštovej knihy o odoslaní tejto výzvy žalovaným. Z dôkazov predložených žalobcom vyplýva, že právna predchodkyňa žalovaných uhradila poslednú splátku veriteľovi dňa 22.7.2017, z čoho vyplýva, že ku dňu 30.10.2019, t. j. výzve veriteľa, boli už žalovaní ako právni nástupcovia po pôvodnej dlžníčke v omeškaní viac než tri mesiace a zároveň boli veriteľom poučení o možnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Z uvedeného teda vyplýva, že boli splnené podmienky uvedené v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka pre zosplatenie úveru. Následne pôvodný veriteľ listom zo dňa 2.12.2019 oznámil žalovaným v 1. a 2. rade vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru ku dňu 1.12.2019 a zároveň ich vyzval na zaplatenie dlžnej sumy vo výške 16.444,06 eur v lehote 15 dní. Žalovaní v 1. a 2. rade prevzali toto oznámenie dňa 20.12.2019. Žalobca v konaní ďalej predložil list pôvodného veriteľa Slovenskej sporiteľne a. s. zo dňa 16.12.2019, ktorým boli žalovaní vyzvaní, aby zaplatili veriteľovi dlžnú

sumu vo výške 16.444,06 eur a zároveň boli poučení o možnosti oprávnenia postúpenia pohľadávky. V konaní bolo preukázané, že pôvodný veriteľ listom zo dňa 31.3.2020 oznámil žalovaným, že svoju pohľadávku postúpil na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 24.3.2020 spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o. - žalobcovi. Žalobca v konaní preukázal svoju aktívnu vecnú legitímáciu, pretože bolo preukázané, že žalovaní boli v omeškaní so splácaním úveru viac než 90 dní, a to aj napriek výzve veriteľa, a preto dňa 24.3.2020 došlo k platnému postúpeniu pohľadávky žalobcovi.

6. Súd prvej inštancie však pri rozhodovaní postupoval podľa § 470 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pretože pôvodná dlžníčka G. B. zomrela dňa XX.X.XXXX. Z obsahu uznesenia Okresného súdu Humenné sp. zn. 10D/461/2017, Dnot 214/2017 zo dňa 21.2.2018 vyplýva, že predmetným uznesením Okresný súd Humenné prejednal dedičstvo po neb. G. B., J. H., zomrelej dňa XX.X.XXXX, t. j. matke žalovaných, s tým, že všeobecná hodnota majetku poručiiteľky bola určená vo výške 13.524,30 eur, dlhy poručiiteľky predstavovali sumu 5.803,34 eur a čistá hodnota dedičstva predstavovala sumu 7.720,96 eur. Z obsahu uznesenia vyplýva, že aktíva spolu predstavovali sumu 4.274,30 eur, pričom obaja žalovaní dedili každý z nich po polovici čo predstavuje sumu 2.137,15 eur. Žalovaný v 1. rade tak nadobudol podiel v hodnote 2.137,15 eur, avšak na druhej strane žalovanému v 1. rade pripadli záväzky vo celkovej výške 5.803,34 eur. Podiel, ktorý nadobudol žalovaný v 1. rade je nižší než záväzky, ktoré nadobudol, teda žalovaný v 1. rade nezodpovedá za dlh poručiiteľky vo vzťahu k žalobcovi. Preto súd žalobu voči žalovanému v 1. rade zamietol. Z obsahu uznesenia Okresného súdu Humenné sp. zn. 10D/461/2017, Dnot 214/2017 zo dňa 21.2.2018 vyplýva, že žalovaný v 2. rade ako dedič nadobudol taktiež polovicu z aktív vo výške 2.137,15 eur a k tomu nadobudol aj podiel 1 k rodinnému domu vo výške 9.250,- eur, čo spolu predstavuje sumu 11.387,15 eur. Žalovaný v 2. rade však nenadobudol žiadne záväzky, preto má zodpovedať za dlh poručiiteľky do výšky jeho podielu, t. j. sumy 11.387,15 eur.

7. Z obsahu zmluvy o úvere vyplýva, že dlžníčka bola povinná splácať úver splátkami mesačne po 224,45 eur k 22. dňu v mesiaci. V predmetnej veci je nesporné, že dlžníčka uhradila poslednú splátku veriteľovi dňa 22.7.2017, pričom žalobca podal žalobu na Okresný súd Banská Bystrica dňa 21.12.2020. Z uvedeného teda vyplýva, že v danej veci došlo k premlčaniu nezaplatených splátok ku dňu 22.8.2017, 22.9.2017, 22.10.2017 a 22.11.2017, teda štyroch splátok po 224,45 eur, čo spolu predstavuje sumu 897,80 eur, ktoré neboli uplatnené na súde v 3-ročnej lehote. Preto súd v prvej inštancie vyhovel žalobe voči žalovanému v 2. rade do výšky 10.489,35 eur. Pretože žalovaný v 2. rade sa dostal do omeškania so zaplatením sumy 10.489,35 eur, súd priznal žalobcovi aj úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 10.489,35 eur odo dňa 13.12.2020 z dôvodu, že zástupcu žalobcu vyzýval žalovaného výzvou zo dňa 2.12.2020 na úhradu dlžnej sumy do 12.12.2020, teda nasledujúcim dňom sa žalovaný v 2. rade dostal do omeškania. V prevyšujúcej časti súd žalobu voči žalovanému v 2. rade zamietol.

8. O trovách konania žalovaného v 1. rade vo vzťahu k žalobcovi súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP za použitia § 256 ods. 1 CSP a priznal žalovanému v 1. rade náhradu trov konania v rozsahu 100 % z dôvodu, že žalobca z procesného hľadiska zavinil zastavenie konania nad sumu 2.707,- eur a vo zvyšnej časti bola žaloba voči žalovanému v 1. rade zamietnutá.

9. O trovách konania žalobcu vo vzťahu k žalovanému v 2. rade súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP a priznal žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 22,40 %, pretože žalobca v konaní uplatňoval sumu 17.133,- eur, pričom voči žalovanému v 2. rade bol úspešný do sumy 10.489,35 eur, čo predstavuje úspech žalobcu 61,20 % a neúspech 38,80 %. Preto priznal žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 22,40 %.

10. Proti rozsudku v zákonnej lehote podali odvolania žalobca a žalovaný v 2. rade.

11. Žalovaný v 2. rade navrhol, aby odvolací súd rozsudok zmenil tak, že žalobu voči nemu zamietne, alternatívne, aby rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

12. Odvolanie podal z dôvodov, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) CSP) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP).

13. Namietal, že vzhľadom na skutočnosť, že počas konania bola vznesená námietka premlčania, súd prvej inštancie bol povinný prihliadať na oslabenie nároku žalobcu z dôvodu jeho premlčania.

Na túto námietku premlčania síce prihliadol, avšak premlčanie nesprávne vyhodnotil. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že k zosplatneniu úveru zo strany právneho predchodcu žalobcu došlo dňa 1.12.2019, čo pôvodný veriteľ oznámil žalovaným listom zo dňa 2.12.2019. V zmysle ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Teda s poukazom na to, že k zosplatneniu dlhu v spotrebiteľskom zmluvnom vzťahu možno pristúpiť až po 3 mesiacoch od omeškania so zaplatením splátky, a ak by sa vychádzalo z predpokladu, že pôvodný veriteľ s odbornou starostlivosťou dodržal dobu 3 mesiacov, je zrejmé, že premlčacia doba v predmetnej veci začala s ohľadom na ust. § 103 Občianskeho zákonníka plynúť najneskôr v auguste 2017. Podľa prehľadu splátok a úhrad právna predchodkyňa žalovaných vykonala poslednú úhradu dňa 22.7.2017 vo výške 224,45 eur a vzhľadom na priebeh splácania je zrejmé, že sa jednalo o splátku za júl 2017. Žaloba bola na súd podaná dňa 21.12.2020, teda po uplynutí 3-ročnej premlčacej doby, ktorá podľa znenia ust. § 103 Občianskeho zákonníka začala plynúť už od nezaplatenej splátky splatnej v auguste v roku 2017, teda od 23.8.2017. Začiatok plynutia premlčacej doby v tomto prípade bolo potrebné stanoviť v súlade s ust. § 103 Občianskeho zákonníka. Súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil vznesenú námietku premlčania. Konajúci súd musí mať jednoznačne preukázané, kedy nastala zročnosť jednotlivých splátok.

14. Žalobca k tomuto odvolaniu žalovaného v 2. rade uviedol, že žalovaný v 2. rade vo svojom odvolaní neuviedol skutočnosti a ani nepredložil dôkazy, ktoré by spochybňovali nárok žalobcu na zaplatenie dlžnej sumy. K namietaným skutočnostiam sa žalobca už vyjadril vo svojich predchádzajúcich vyjadreniach.

15. Žalobca podal odvolanie v časti o zaplatenie sumy 897,80 eur s príslušenstvom, vo vzťahu ku ktorej súd žalobu voči žalovanému v 2. rade zamietol a navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu zmenil tak, že zaviazá žalovaného v 2. rade k zaplateniu sumy 897,80 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 897,80 eur od 13.12.2020 do zaplatenia a prizná žalobcovi voči žalovanému v 2. rade nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 32,92 % a nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, alternatívne, aby rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

16. Odvolanie podal z dôvodov, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b) CSP), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) CSP) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP).

17. Namietal nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia, nakoľko nie je možné ustáliť, akými právnymi úvahami sa súd uberal a na základe akých skutočností dospel k záveru, že práve suma, za ktorú zodpovedá žalovaný v 2. rade, vo výške 11.387,15 eur obsahuje aj premlčané splátky splatné od 22.8.2017 do 22.11.2017 a z akého dôvodu preto o tieto splátky ponížil sumu, na zaplatenie ktorej zaviazal žalovaného v 2. rade, a z akého dôvodu nepovažoval tieto splátky za súčasť pôvodne žalovanej sumy 17.133,- eur, resp. tej časti žalovanej sumy, za ktorú žalovaný v 2. rade nezodpovedá, nakoľko zodpovedá len do výšky ceny nadobudnutého dedičstva. Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia je preto v tejto časti nepreskúmateľné, nakoľko z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nie je vôbec zrejmé, na základe akých úvah súd uzavrel, že uvedené splátky tvoria tú časť pohľadávky, ktorá spadá pod sumu, za ktorú zodpovedá žalovaný v 2. rade, a teda z akého dôvodu bolo potrebné žalobu v tejto časti zamietnuť. Žalobca nesúhlasí so závermi súdu, v zmysle ktorých súd pri skúmaní námietky premlčania dospel k záveru, že premlčané splátky je potrebné matematicky odčítať od podielu, za ktorý zodpovedá podľa výsledkov dedičského konania žalovaný v 2. rade, nakoľko pri určení sumy, za ktorú zodpovedá žalovaný v 2. rade podľa výsledkov dedičského konania je potrebné vychádzať z premisy, že uvedenú sumu tvoria najneskôr splatné splátky (pričom skôr splatné splátky tvoria časť pohľadávky, ktorá sa stáva nevymáhateľnou, nakoľko si ju veriteľ nemôže uplatniť od dedičov, keďže podľa § 470 OZ zodpovedajú za dlhy poručiteľa len do výšky ceny nadobudnutého dedičstva). Žalobca sa nestotožňuje s rozhodnutím okresného súdu v časti, v ktorej súd žalobu voči žalovanému v 2. rade zamietol pre premlčanie (v časti o zaplatenie 897,80 eur s prísl.) a v tejto časti ho považuje za nepreskúmateľné.

18. Žalobca sa nestotožňuje so závermi súdu ohľadom čiastočného premlčania nároku a poukazuje na to, že si v konaní voči žalovaným žalobou podanou dňa 21.12.2020 uplatnil nárok na zaplatenie 17.133,- eur s príslušenstvom. Následne žalobca podaním zo dňa 26.11.2021 s ohľadom na výsledok dedičského konania zobral podanú žalobu čiastočne späť. Žalobca nerozporuje závery súdu, v zmysle ktorých sú nezaplatené splátky splatné ku dňu 22.8.2017, 22.9.2017, 22.10.2017 a 22.11.2017 po 224,45 eur (spolu 897,80 eur) premlčané, avšak uvádza, že tieto splátky tvorili pôvodne žalovanú sumu vo výške spolu 17.133,- eur. Ak preto súd uzavrel, že žalovaný v 2. rade z takto pôvodne žalovanej sumy ako dedič po poručiťovi zodpovedá len do výšky ceny nadobudnutého dedičstva (t. j. v rozsahu 11.387,15 eur), potom splátky splatné od 22.8.2017 do 22.11.2017 netvorí ani len časť z tejto sumy, nakoľko uvedenú sumu tvoria neskôr splatné splátky, t. j. 51 splátok, a to 50 splátok po 224,45 eur, splatných od 22.11.2020 do 22.12.2024 (11.222,50 eur) a splátka splatná 22.10.2020 v alikvótnej výške 164,65 eur, spolu 11.387,15 eur. Žalovaný v 2. rade zodpovedá za dlh poručiťľa, ktorý pozostával zo splátok úveru splatných od 20.10.2020 do 22.12.2024, v súhrnnej výške 11.387,15 eur, ktorý nie je premlčaný ani len v časti, pričom splátky splatné od 22.8.2017 do 22.11.2017 tvoria tú časť pohľadávky zo zmluvy po poručiťovi, ktorá sa stala nevymáhateľnou. Napriek tomu súd uzavrel, že uvedené splátky patria k tej časti pohľadávky, za ktorú zodpovedá žalovaný v 2. rade a z tohto dôvodu je potrebné súčet týchto splátok matematicky odrátať od sumy, za ktorú žalovaný v 2. rade zodpovedá.

19. K tomuto odvolaniu žalobcu žalovaný v 2. rade uviedol, že nie je možné súhlasiť s tvrdeniami žalobcu, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia je len v žalobcom vymedzenej časti nepreskúmateľné, nakoľko celé odôvodnenie odvolaním napadnutého rozhodnutia je nepreskúmateľné z dôvodov, ktoré žalovaný v 2. rade podrobne uviedol a popísal vo svojom odvolaní zo dňa 10.3.2022. Žalovaný v 2. rade sa stotožňuje s názorom žalobcu, že napadnuté rozhodnutie súdu napĺňa znaky nepreskúmateľnosti pre jeho nesprávne a nepresvedčivé odôvodnenie. Taktiež žalovaný v 2. rade súhlasí s tvrdením žalobcu, že odôvodnenie odvolaním napadnutého rozsudku nie je v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 CSP.

20. Čo sa týka ďalších tvrdení uvádzaných žalobcom, týkajúcich sa nesprávneho právneho posúdenia čiastočného premlčania nároku zo strany súdu, súd absolútne nesprávne vyhodnotil otázku premlčania žalobcovho nároku. Súd prvej inštancie predovšetkým nesprávne vyhodnotil začiatok plynutia premlčacej doby, ktorý v tomto prípade bolo potrebné stanoviť v súlade s ustanovením § 103 Občianskeho zákonníka.

21. Odvolací súd prejednal vec podľa § 378 ods. 1 CSP a nasl., a to bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a zistil, že odvolanie žalobcu ani odvolanie žalovaného v 2. rade nie sú dôvodné.

22. Rozsudkom č. k. 10CoCsp/16/20222-270 zo dňa 28.7.2022 Krajský súd rozhodol takto:

„Potvrďuje rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti, a to v celom výroku IV. a v tej časti výrokov V. a VI., ktorými zamietol žalobu proti žalovanému v 2. rade o zaplatenie 897,80 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 897,80 eur od 13.12.2020 do zaplatenia a v celom výroku VIII.

Žalobca má proti žalovanému v 2. rade nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 89,52 %.“

23. S poukazom na ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách, v tejto súvislosti odvolací súd poukázal na to, že žalovaný bol v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a zároveň bolo preukázané, že žalovaný bol právnym predchodcom žalobcu opakovane vyzvaný na úhradu omeškaných splátok, a to: 1/ výzvou zo dňa 30.10.2019, ktorou pôvodný veriteľ upozornil žalovaných na omeškanie, zároveň na oprávnenie vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, 2/ výzvou označenou ako „oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti“ zo dňa 2.12.2019, 3/ výzvou zo dňa 16.12.2019, ktorou pôvodný veriteľ upozornil žalovaných na možnosť postúpenia pohľadávky.

24. Ust. § 92 ods. 8 ZoB ukladá banke podmienky, ktoré je zo strany banky potrebné splniť, aby sa banka voči svojmu klientovi nedopustila porušenia bankového tajomstva. Konkrétne toto ustanovenie vyžaduje, aby bol dlžník v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní (čo bolo v danom prípade v konaní preukázané jednak prílohou č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok ako aj predloženými výzvami právneho predchodcu žalobcu) a aby bol

bankou vyzvaný na zaplataenie aspoň časti svojho peňažného záväzku (toto bolo v konaní preukázané predloženými výzvami právneho predchodcu žalobcu). Za kvalifikovanú výzvu právneho predchodcu žalobcu pritom možno považovať nielen výzvu zo dňa 30.10.2019, oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 2.12.2019, ale aj výzvu zo dňa 16.12.2019. V konaní bolo preukázané, že žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve banky v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní, teda bolo preukázané, že zo strany právneho predchodcu žalobcu nedošlo k porušeniu ust. § 92 ods. 8 ZoB, ani k porušeniu bankového tajomstva.

25. Pri dohode o plnení dlhu v splátkach môže veriteľ od dlžníka žiadať vždy len splnenie príslušnej splátky, ktorá sa stane splatnou (zročnou). Každá zo splátok tak predstavuje samostatné plnenie, a preto pre každú z nich plynie 3-ročná premlčacia doba podľa § 103 Občianskeho zákonníka samostatne. Občiansky zákonník ďalej v ust. § 565 umožňuje, aby sa veriteľ s dlžníkom dohodli, že ak sa nesplní niektorá splátka, môže veriteľ uplatniť právo na zosplatenie celého dlhu (tzv. strata výhody splátok). Veriteľ v takom prípade môže žiadať o zaplataenie celého dlhu, avšak toto svoje právo môže uplatniť len do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky, v opačnom prípade toto právo zaniká. Ak toto právo veriteľ uplatní, 3-ročná premlčacia doba, pokiaľ ide o celý zostávajúci dlh, začína plynúť odo dňa splatnosti splátky, pre nesplnenie ktorej došlo k vyhláseniu splatnosti celého dlhu. Ak však veriteľ toto právo nevyužije a ďalšia splátka sa stane splatnou, potom toto právo zaniká a vzniká mu až v prípade, ak dlžník nezaplatí ani túto, ďalšiu splátku dlhu.

26. V súvislosti s premlčaním nároku žalobca na tomto mieste odvolací súd zdôrazňuje, že neuplataenie práva podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky spôsobuje zánik tohto práva veriteľa. V posudzovanom prípade bolo preukázané, že žalovaný bol v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru (podaním zo dňa 2.12.2019) v omeškaní s plnením splátok po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. Keďže však právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť zaniká splatnosťou najbližšie nasledujúcej splátky, potom mimoriadna splatnosť úveru nemohla byť v posudzovanom prípade vyhlásená pre nezaplataenie prvej nezaplatenej splatnej splátky. Oprávnenie žalobcu vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pre nezaplataenie tejto splátky totiž zaniklo v súlade s ust. § 565 Občianskeho zákonníka splatnosťou ďalšej splátky. Zároveň je potrebné uviesť, že ak by žalobca pre nesplnenie tejto splátky vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, potom by porušil ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, nakoľko žalovaný nebol v tom čase v omeškaní po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. Taktiež by bol takýto postup žalobcu v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko by odňal žalovanému možnosť prípadného douhradenia omeškanej splátky. Z uvedených dôvodov je zrejmé, že v prípade, ak žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru podaním zo dňa 2.12.2019 - toto svoje právo uplatnil v súlade s ust. § 565 Občianskeho zákonníka pre nezaplataenie splátky splatnej dňa 22.11.2019 a zároveň toto svoje právo uplatnil v súlade s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka po omeškaní spotrebiteľa s platením splátok po dobu dlhšiu ako 3 mesiace.

27. V posudzovanom prípade teda došlo v súlade s ust. § 565 Občianskeho zákonníka a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru pre nesplnenie splátky splatnej dňa 22.11.2019. Premlčacia doba pre všetky splátky splatné po 22.11.2019 tak začala v súlade s ust. § 103 Občianskeho zákonníka plynúť od zročnosti splátky, pre nesplnenie ktorej došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru (v posudzovanom prípade od splátky splatnej dňa 22.11.2019) a uplynula by najskôr dňa 22.11.2022. Keďže žaloba bola na súde podaná dňa 21.12.2020, žalobca svoj nárok uplatnil na súde pred uplynutím premlčacej doby, okrem splátok splatných ku dňu 22.8.2017, 22.9.2017, 22.10.2017 a 22.11.2017, teda štyroch splátok po 224,45 eur, čo spolu predstavuje sumu 897,80 eur, ktoré neboli uplataené na súde v 3-ročnej lehote, ktorú sumu súd prvej inštancie správne žalobcovi nepriznal.

28. Keďže argumentácia uvedená v odvolaniach žalobcu a žalovaného v 2. rade nebola spôsobilá priviesť im priaznivejšie rozhodnutie vo veci, odvolací súd túto vyhodnotil ako nedôvodnú a rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti, a to v celom výroku IV. a v tej časti výrokov V. a VI., ktorými zamietol žalobu proti žalovanému v 2. rade o zaplataenie 897,80 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 897,80 eur od 13.12.2020 do zaplataenia postupom podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny potvrdil, vrátane výroku o trovách konania medzi žalobcom a žalovaným v 2. rade, voči ktorému neboli vznesené žiadne odvolacie námietky.

29. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 2 CSP a § 262 ods. 1 CSP. Odvolací súd aplikoval ust. § 255 ods. 2 CSP, ktoré určuje, že ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania. Žalobca sa v odvolacom konaní domáhal úhrady čiastky 897,80 eur, pričom úspešný nebol. Jeho percentuálny neúspech k žalovanej istine 17.133,- eur tak predstavuje 5,24 %, zvyšok je jeho úspechom, t. j. 94,76 %. Čistý úspech žalobcu je potom prevažujúci a predstavuje rozdiel uvedených hodnôt, čo je 89,52 %, v ktorom rozsahu má žalobca nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v 2. rade. Výšku týchto trov ustáli postupom podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia odvolacieho súdu samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

30. Proti uvedenému rozsudku podal žalovaný v 2. rade dovolanie. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 5Cdo/2/2023 zo dňa 25.1.2024 rozhodol takto:

„Z r u š u j e rozsudok Krajského súdu v Prešove z 28.07.2022 sp. zn. 10CoCsp/16/2022 vo výroku o povinnosti žalovaného 2/ zaplatiť žalobkyni sumu 10 489,35 eur s prísl. a vo výroku o náhrade trov odvolacieho konania a vec v rozsahu zrušenia mu vracia na ďalšie konanie.“

31. V odôvodnení svojho rozhodnutia Najvyšší súd SR konštatoval, že v preskúmvanej veci došlo podľa názoru dovolacieho súdu postupom odvolacieho súdu k naplneniu znakov vady podľa § 420 písm. f) CSP spočívajúcej v nedostatočnom odôvodnení napadnutého rozhodnutia v podstatnej otázke, od ktorej záviselo správne rozhodnutie veci.

32. Dovolateľ v dovolaní výslovne uviedol, že odôvodnenie súdu druhej inštancie v bode 35. týkajúceho sa vyhodnotenia oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 2. decembra 2019 možno považovať za arbitrárne, nakoľko z predmetného odôvodnenia nie je zrejmé, akým spôsobom došiel súd druhej inštancie k záveru, že žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 22. novembra 2019, keď táto skutočnosť nevyplýva zo žiadnych listín doložených žalobcom. Nehovoriac, že súd druhej inštancie absolútne sa nezaoberal tým, že oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 2. decembra 2019 je neplatné, nakoľko neobsahuje konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne právny predchodca žalobcu zosplatnil celý dlh. Teda ide o absolútne neplatné zosplatnenie.

33. Podľa dovolateľa súd druhej inštancie sa žiadnym spôsobom nevysporiadal s námietkou dovolateľa ohľadne absencie vecnej legitímácie žalobcu. V danom prípade neboli splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 prvá veta Zákona o bankách, a to, že pri postúpení bankovej pohľadávky na žalobcu, teda na nebankový subjekt, jedná sa o postúpenie v rozpore so zákonom, kedy je postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 OZ vylúčené/zakázané. Išlo teda o neplatný právny úkon v zmysle § 39 OZ, pričom na absolútnu neplatnosť postúpenia musí prihliadnuť súd aj bez námietky z úradnej povinnosti.

34. Taktiež sa dostatočne ako súd prvej inštancie tak aj odvolací súd nevysporiadal s námietkou dovolateľa, že vyjadrenie zo dňa 26. novembra 2021, doručené žalobcom súdu podľa dovolateľa v zmysle právnych zásad, podľa obsahu treba vyhodnotiť ako zmenu žaloby. V rozhodnutí súdu druhej inštancie absentuje akákoľvek zmienka o predmetnej námietke.

35. Odvolací súd v odôvodnení rozhodnutia v bode 35. v súvislosti s týmito námietkami uviedol (oznámenie o zosplatnení a absencia vecnej legitímácie žalobcu), že v posudzovanom prípade bolo preukázané, že žalovaný bol v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru (podaním zo dňa 2. decembra 2019) v omeškaní s plnením splátok po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. Keďže však právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť zaniká splatnosťou najbližšie nasledujúcej splátky, potom mimoriadna splatnosť úveru nemohla byť v posudzovanom prípade vyhlásená pre nezaplatenie prvej nezaplatennej splatnej splátky. Oprávnenie žalobcu vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pre nezaplatenie tejto splátky totiž zaniklo v súlade s ust. § 565 Občianskeho zákonníka splatnosťou ďalšej splátky. Zároveň je potrebné uviesť, že ak by žalobca pre nesplnenie tejto splátky vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, potom by porušil ust. § 53 ods. 9 OZ, nakoľko žalovaný nebol v tom čase v omeškaní po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. Taktiež by bol takýto postup žalobcu v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko by odňal žalovanému možnosť prípadného douhradenia omeškanej splátky. Z uvedených dôvodov je zrejmé, že v prípade, ak žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru podaním zo dňa 2. decembra 2019, toto svoje právo uplatnil v súlade s ust.

§ 565 OZ pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 22. novembra 2019 a zároveň toto svoje právo uplatnil v súlade s ust. § 53 ods. 9 OZ po omeškaní spotrebiteľa s platením splátok po dobu dlhšiu ako 3 mesiace.

36. Toto odôvodnenie je však podľa názoru dovolacieho súdu nezrozumiteľné, pretože v spise sa nachádza iba oznámenie žalobcu, resp. jeho právneho predchodcu, o omeškaní zo dňa 30. októbra 2019 ku dňu 30. októbra 2019 vo výške 4.813,90 eur s upozornením na mimoriadnu splatnosť úveru, ďalej potom vyhlásenie o mimoriadnej splatnosti zo dňa 2. decembra 2019, oznámenie zo 16. decembra 2019 - vyčíslenie dlhu 16.444,06 eur s tým, že ak predmetná pohľadávka nebude uhradená, vec bude postúpená ako aj oznámenie z 31. marca 2020, že pohľadávka bola postúpená. Z predmetného odôvodnenia nie je zrejmé, akým spôsobom došiel súd druhej inštancie k záveru, že žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 22. novembra 2019, keď táto skutočnosť nevyplýva zo žiadnych listín doložených žalobcom, prečo oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 2. decembra 2019 neobsahuje konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne právny predchodca žalobcu zosplatnil celý dlh.

37. Dovolací súd uviedol, že pre spotrebiteľské vzťahy, ktorým je i ten v prejednávanej veci môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky až najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva (§ 53 ods. 9). V súvislosti s úpravou režimu straty výhody splátok zákonodarca v § 53 ods. 9 OZ zavádza nové pravidlo, z ktorého vyplýva, že veriteľ (v postavení dodávateľa) môže požadovať splnenie celého dlhu pre nesplnenie niektorej zo splátok za podmienok, že uplynuli 3 mesiace od omeškania so zaplatením príslušnej splátky a že upozornil dlžníka (v postavení spotrebiteľa) v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Účinnosť uplatnenia práva veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka je teda podmienená tým, že veriteľ v uvedenej lehote pred uplatnením tohto práva upozornil dlžníka na to, že toto právo využije. Bez takéhoto včasného upozornenia je uplatnenie neúčinné. Z § 565 veta druhá Občianskeho zákonníka vyplýva iba to, že veriteľ môže žiadosť o jednorazové vrátenie nesplatennej dlžnej sumy využiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky a môže tak urobiť až po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením zmeškanej splátky (§ 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka). V prípade, ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný, a to v súlade s ust. § 565 OZ a § 53 ods. 9 OZ, pre platný úkon zosplatnenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby v tomto zosplatnení presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne zosplatnil celý dlh.

38. Následne sa odvolací súd náležite vyporiada aj s námietkou dovolateľa týkajúcou sa absencie vecnej legitímácie žalobcu a neplatného postúpenia pohľadávky.

39. Pokiaľ ide o námietku dovolateľa ohľadne vyjadrenia zo dňa 26. novembra 2021, ktoré podľa názoru dovolateľa mali sudy posudzovať ako zmenu žaloby a nie ako späťvzatie žaloby, s touto sa náležite vyporiadal súd prvej inštancie v bode 23. svojho rozhodnutia, z ktorého je zrejmé, že zástupkyňa žalovaných na pojednávaní dňa 3. februára 2022 súhlasila s čiastočným späťvzatím žaloby, s týmito argumentmi sa stotožnil aj odvolací súd. Teda možno konštatovať, že táto námietka neobstojí a je nedôvodná.

40. So zreteľom na uvedené dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu zrušil vo výroku o povinnosti žalovaného v 2. rade zaplatiť žalobkyni sumu 10.489,35 eur s prísl., vo výroku o trovách konania a vo výroku o náhrade trov odvolacieho konania a vec v rozsahu zrušenia mu vrátil na ďalšie konanie (§ 449 ods. 1 CSP v spojení s § 450 CSP).

41. Obiter dictum k otázke nesprávneho právneho posúdenia premlčaného nároku žalobcu dovolací súd uvádza „že veriteľ sa na súde mohol po prvý raz domáhať svojho práva prvý deň nasledujúci po uplynutí 3-mesačnej doby plynúcej od omeškania spotrebiteľa so splnením splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatným celý dlh (za súčasného splnenia upozornenia na zosplatnenie - bod 16. rozhodnutia NS SR sp. zn. 7Cdo/268/2020). Práve tento deň je najskorším dňom, kedy sa právo mohlo vykonať po prvý raz (§ 101 Občianskeho zákonníka), čo v danom kontexte znamená, že tento deň je aj začiatkom premlčacej doby práva požadovať splnenie celého dlhu, čím sa naplní i zámer zákonodarca, aby premlčacia doba pri zosplatnení celého dlhu nezávisela od vôle veriteľa (§ 103 Občianskeho zákonníka), rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/268/2020.

42. Odvolací súd z dôvodu, že žalobca voči rozsudku odvolacieho súdu dovolanie nepodal a tento rozsudok bol po dovolaní žalovaného v 2. rade zrušený len v tom výroku (výrok IV.) vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným v 2. rade, ktorým bol žalovaný v 2. rade zaviazaný plniť žalobcovi ako aj v závislom výroku o náhrade trov konania vo vzťahu medzi týmito stranami sporu (výrok VIII. napadnutého rozsudku), preskúmal napadnutý rozsudok len vo vzťahu medzi týmito stranami sporu a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné vo výroku, ktorým bol žalovaný v 2. rade zaviazaný plniť žalobcovi, ako aj v závislom výroku o náhrade trov konania, zrušiť a vec vrátiť v tomto rozsahu súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Výroky rozsudku vo vzťahu k žalobcovi ktorými bola žaloba proti žalovaným v 1. rade o zaplatenie sumy 2.707,41 eur s príslušenstvom a voči žalovanému v 2. rade o zaplatenie sumy nad 10.489,35 eur do 14.425,49 eur s príslušenstvom zamietnuté nadobudli právoplatnosť a neboli predmetom tohto odvolacieho prieskumu.

43. Odvolanie je riadnym opravným prostriedkom, ktorým sa strana sporu domáha, aby odvolací súd preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie. Rozhodnutie súdu prvej inštancie podlieha prieskumu odvolacím súdom len z dôvodov, ktoré odvolateľ uvedie v podanom odvolaní, resp. podľa § 365 ods. 3 CSP doplní do uplynutia lehoty na podanie odvolania, keďže podľa § 380 ods. 1 CSP odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný. Viazanosť odvolacími dôvodmi znamená, že odvolací súd pri svojom rozhodovaní môže prihliadať len na také pochybenia súdu prvej inštancie, ktoré odvolateľom boli uplatnené a zároveň vyšli v odvolacom konaní najavo a na iné pochybenia súdu prvej inštancie, ktoré by mohli byť v súlade s § 365 CSP dôvodom na podanie odvolania, odvolací súd prihliadať nemôže, aj keby takéto porušenia zistil. Uvedenie dôvodov, z akých sa rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za nesprávne, t. j. uvedenie odvolacích dôvodov, je aj zákonnou obsahovou náležitosťou odvolania podľa § 363 CSP. Zákonná povinnosť uviesť odvolacie dôvody znamená, že odvolateľ musí aj obsahovo vymedziť, prečo má za to, že je ten ktorý odvolací dôvod naplnený, a teda musí uviesť konkrétne tvrdenia a podprieť ich konkrétnymi dôkazmi na preukázanie toho ktorého ním tvrdeného odvolacieho dôvodu. Účelom odvolacieho konania totiž nie je, aby odvolací súd vyhodnocoval tvrdenia a dôkazy, ktoré strany uviedli a označili v konaní na súde prvej inštancie, ale odvolací súd posudzuje správnosť napadnutého rozhodnutia, a to len v kontexte odvolacích dôvodov, ktoré odvolateľ uvedie a obsahovo vymedzí do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

44. K námietke nesprávneho právneho posúdenia § 365 ods. 1 písm. h) CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo, ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. Najvyšší súd SR, sp. zn.7Cdo/7/2010).

45. Oboznámením sa s predloženým súdnym spisom, ako aj poukazom na zrušujúce rozhodnutie dovolacieho súdu, ktorým je odvolací súd viazaný, dospel tak odvolací súd k záveru, že námietka nesprávneho právneho posúdenia veci uvedená žalobcom v odvolaní v zmysle § 365 ods. 1 písm. h) CSP je dôvodná. V zmysle záveru najvyššieho súdu odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že v spise sa nachádzajú oznámenia pre žalovaného od právneho predchodcu žalobcu o omeškaní zo dňa 30.10.2019, podľa ktorého mal byť žalovaný v 2. rade k uvedenému dňu v omeškaní po splatení pohľadávky vo výške 4.813,90 eur s upozornením na mimoriadnu splatnosť úveru (č.l. 51 súdneho spisu), ďalej oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 2.12.2019, ktorým právny predchodca žalobcu vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru voči žalovanému v 2. rade ku dňu 1.12.2019 vo výške 16.444,06 eur (č.l. 25 súdneho spisu), ďalej oznámenie právneho predchodcu žalobcu žalovanému v 2. rade, ktorým mu oznamuje, že výšku splatnej pohľadávky ku dňu 16.12.2019 vo výške 16.444,06 eur s tým, že keď túto dlžnú čiastku neuhradí, právny predchodca žalobcu je oprávnený túto pohľadávku postúpiť tretej osobe (č.l. 52 súdneho spisu), ako aj oznámenie o jej postúpení zo dňa 31.3.2020 (č.l. 60 súdneho spisu) s tým, že zo žiadnej tejto vyššie uvedenej listiny nie je zrejmé, pre nezaplatenie ktorej splátky právny predchodca žalobcu vyhlásil predčasnú splatnosť úveru, pričom odvolací súd zhodne so súdom dovolacím poukazuje, že zo žiadnej z týchto listín, resp. listín nachádzajúcich sa v súdnom spise doloženými žalobcom, nevyplýva, pre ktorú splátku bola táto mimoriadna splatnosť vyhlásená, pre ktorú jednorazovo a predčasne právny predchodca žalobcu zosplatalnil celý dlh.

46. V tomto smere odvolací súd zhodne so súdom dovolacím poukazuje na ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého veriteľ môže žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplatenie niektorej

splátky až najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplacením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. S poukazom na uvedené preto je kruciálnou otázkou stanovenie, resp. zistenie, či právny predchodca žalobcu bol oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru právnej predchodkyňi žalovaných Odvolací súd poukazuje v tomto smere, že právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť zaniká splatnosťou najbližšej nasledujúcej splátky, pričom mimoriadna splatnosť úveru nemohla byť postúpená v prípade vyhlásenia pre nesplatenie inej splátky, než splátky, ktorá vyhláseniu mimoriadnej splatnosti bezprostredne predchádzala, preto ustálenie splatnosti splátky, ktorá predchádzala vyhláseniu mimoriadnej splatnosti, je v prejednávanej veci podstatné. Odvolací súd poukazuje, že pre splátky, ktoré vyhláseniu mimoriadnej splatnosti predchádzali, tak v súlade s ust. § 103 Občianskeho zákonníka plyní samostatná 3-ročná premlčacia doba. Pre všetky splátky splatné po vyhlásení mimoriadnej splatnosti plyní premlčacia doba od splatnosti splátky, pre nesplatenie ktorej došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti, čo je podstatné pre posúdenie premlčania nároku žalobcu vo vzťahu k žalovanému v 2. rade.

47. Vzhľadom na uvedené možno konštatovať, že právne posúdenie veci súdom prvej inštancie vo vzťahu k primárnemu premlčaniu žalobcom uplatneného nároku je nesprávne, preto odvolací súd postupom podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

48. Po vrátení súdu bude preto úlohou súdu prvej inštancie opätovne rozhodnúť o žalobcom uplatnenom nároku a pri skúmaní, či právo žalobcu zo spotrebiteľskej zmluvy je alebo nie je premlčané. Súd prvej inštancie bude vychádzať z názoru odvolacieho aj dovolacieho súdu vysloveného v tomto zrušujúcom uznesení, t. j., že veriteľ sa mohol svojho práva domáhať (od vtedy začala plynúť premlčacia lehota) až nasledujúci deň po uplynutí 3-mesačnej doby plynúcej od omeškania spotrebiteľa zo splnením splátky, pre uplynutie ktorej sa stal splatný celý dlh. Práve tento deň je tým dňom, kedy najskôr mohol žalobca uplatniť svoje právo a je začiatkom plynutia premlčacej doby. Úlohou súdu prvej inštancie bude preto bezpečne ustáliť splátku, od omeškania ktorej po uplynutí 3-mesačnej lehoty sa stal splatným celý dlh a až po takomto ustálení bude môcť súd prvej inštancie posúdiť či je uplatnené právo žalobcu premlčané alebo nie. V prípade, ak dôjde k záveru, že čo i len z časti nárok žalobcu nie je premlčaný, po zohľadnení, že v danom prípade sa jedná o spotrebiteľský spor, kde súd aj ex offio (z úradnej moci) skúma či nedošlo k porušeniu práva opätovne vo veci súd prvej inštancie rozhodne.

49. Osobitne súd prvej inštancie prihliadne na rozsudok Súdneho dvora EÚ z 23. 1.2025 vo veci C-677/23 (ktorej konanie inicioval tento odvolací senát v inom konaní), podľa ktorého, cit.„, článok 10 ods. 2 písm. g) Smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že predpoklady použité na výpočet RPMN musia byť výslovne uvedené v zmluve o úvere a v tejto súvislosti nestačí, aby ich spotrebiteľ mohol sám identifikovať preskúmaním podmienok tejto zmluvy.“

50. Súd prvej inštancie s ohľadom na vyššie uvedený rozsudok podrobí prieskumu zmluvné dojednanie právnych predchodcov strán sporu: Zmluvu o splátkovom úvere z 23.11.2016 vrátane jej príloh, t. j. či sa v nej nachádzajú všetky predpoklady použité na výpočet RPMN. Odvolací súd v tomto smere poukazuje na skutočnosť, že predpoklady použité na výpočet RPMN nie sú uvedené v zmluve ale v prílohe zmluvy označenej ako „informácia o ročnej percentuálnej miere nákladov“ (č.l. 24 spisu), a teda nie sú súčasťou zmluvy.

51. Podľa rozsudku Súdneho dvora EÚ z 23.1.2025 vo veci C-677/23 neuvedenie týchto náležitostí v zmluve o úvere môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku, sankcia spočívajúca v zániku nároku veriteľa na úroky a poplatky stanovená vo vnútroštátnej právnej úprave sa musí považovať za primeranú v zmysle článku 23 Smernice 2008/48 (pozri v tomto zmysle rozsudok z 9. novembra 2016, Home Credit Slovakia, C-42/15, EU:C:2016:842, bod 71). Predpoklady použité na výpočet RPMN musia byť výslovne uvedené v zmluve o úvere a v tejto súvislosti nestačí, aby ich spotrebiteľ mohol sám identifikovať preskúmaním podmienok tejto zmluvy. Stručne povedané pre nesplnenie predpokladov použitých na výpočet RPMN je potrebné považovať poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov.

52. Zároveň v tomto rozhodnutí rozhodne aj o trovách tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 2 CSP) ako aj o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 CSP).

53. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).